

การเขียนบทความทางวิชาการ ของหลักสูตรการบริหารความมั่นคงสำหรับผู้บริหารระดับสูง (สวปอ.มส.SML)

การเขียนบทความวิชาการ (Academic Article) เป็นส่วนหนึ่งในหลักสูตรการบริหารความมั่นคงสำหรับผู้บริหารระดับสูง (สวปอ.มส.SML) ที่ผู้เข้ารับการอบรมจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกรอบเวลาที่กำหนด โดยหลักสูตรฯ มีความมุ่งหมายให้ผู้เข้ารับการอบรมได้มีโอกาสบูรณาการองค์ความรู้อันสืบเนื่องมาจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หรือมาจากการค้นคว้าบนพื้นฐานของความสนใจ

บทความทางวิชาการที่นำเสนอองค์ความรู้และมีข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในวงกว้าง จะได้รับการพิจารณาตีพิมพ์ในเอกสารเผยแพร่ทางวิชาการของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ได้แก่ วารสารรัฐสารสิทธิ์ หรือเอกสารข้อเสนอแนะเชิงนโยบายด้านความมั่นคง (NDC Security Review)

บทความทางวิชาการที่ต้องดำเนินการ ประกอบด้วย บทความรายบุคคล จำนวน ๑ เรื่อง และบทความกลุ่ม จำนวน ๑ เรื่อง มีลักษณะเป็นงานเขียนทางวิชาการขนาดสั้นที่นำเสนอองค์ความรู้และข้อคิดเห็นอย่างเฉพาะเจาะจง มีประเด็นการวิเคราะห์ที่ชัดเจนเป็นระบบ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ประเด็นปัญหาสำคัญ แนวทางการพัฒนาในอนาคตและการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ มีกระบวนการเขียนที่น่าเชื่อถือ ได้ตามหลักวิชาการ รูปแบบเป็นไปตามที่กำหนด และมาตรฐานของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index Center : TCI)

คำแนะนำในการเขียนบทความทางวิชาการ

หลักสูตร สวปอ.มส.SML ได้ปฏิบัติตามแนวทางการเขียนบทความทางวิชาการตามรูปแบบของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Journal Citation Index Centre-TCI) ดังนั้น จึงให้ดำเนินการโดยมีรูปแบบการจัดพิมพ์บทความทางวิชาการ และตัวอย่างการเขียนบทความทางวิชาการท้ายเอกสาร สรุปได้ดังนี้

๑. รายละเอียดการจัดพิมพ์บทความวิชาการ

๑.๑ ความยาวของเนื้อหาในบทความรายบุคคล ไม่น้อยกว่า ๕ หน้าและไม่เกิน ๑๐ หน้ากระดาษ A 4 และบทความกลุ่ม จำนวน ๒๐ - ๔๐ หน้ากระดาษ A 4 โดยไม่นับรวมตารางและแผนภาพ (รูปภาพ แผนที่ แผนภูมิ และกราฟ)

๑.๒ ขนาดตัวอักษรในการพิมพ์

๑.๒.๑ ใช้ตัวอักษร Angsana New หรือ TH SarabunPSK

๑.๒.๒ ชื่อบทความฯ / ชื่อเรื่อง ใช้ตัวอักษรเข้ม ขนาด ๒๔

๑.๒.๓ ชื่อเข้ารับการอบรมผู้เขียนบทความฯ และหลักสูตรการศึกษา ให้เขียนทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษรเข้ม ขนาด ๑๘

๑.๒.๔ เนื้อหาในบทความฯ ใช้ตัวอักษรขนาด ๑๖

๒. เนื้อหาในบทความเป็นเรื่องราวที่มาจากความรู้ และประสบการณ์ของเข้ารับการอบรม ปรากฏการณ์ที่กำลังเกิดขึ้น หรือเหตุการณ์ที่น่าสนใจ รวมทั้งแนวความคิดของเข้ารับการอบรมในเรื่องนั้น ๆ โดยดำเนินเรื่องตามลำดับ ตั้งแต่ปัญหาที่พบเห็นจนถึงการเสนอแนะแนวทางในการแก้ปัญหา นั้น ๆ ทั้งนี้ การดำเนินเรื่องขอให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน ผู้อ่านสามารถลำดับเหตุการณ์เรื่องราวได้ง่าย

๓. ส่วนประกอบของบทความวิชาการ ประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ ส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และ ส่วนอ้างอิง

๓.๑ ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อบทความ และชื่อผู้เขียนบทความ ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

๓.๒ ส่วนเนื้อหา ได้แก่

๓.๒.๑ บทคัดย่อ (Abstract) เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พร้อมระบุ คำสำคัญ (Keyword) ไม่เกิน ๕ คำ ท้ายบทคัดย่อด้วย

๓.๒.๒ บทนำ (Introduction)

๓.๒.๓ ลำดับเนื้อหา (Content) ตามความเหมาะสม

๓.๒.๔ สรุป (Conclusion)

๓.๓ ส่วนอ้างอิง ได้แก่ เอกสารอ้างอิง (References) ในเนื้อหา และจัดทำบรรณานุกรม (Bibliography) ท้ายบทความ

๔. มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่าย และเป็นระบบ ใช้ศัพท์และภาษาทางวิชาการ อย่างเหมาะสม มีตาราง แผนภูมิ แผนภาพ หรืออื่น ๆ ประกอบได้ตามความจำเป็น เพื่อให้เข้าใจง่าย และชัดเจน

๕. มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย เป็นระบบ ถูกต้องตามแบบแผน จัดทำเป็นเอกสารอ้างอิงในเนื้อหา และรวบรวมจัดทำเป็นบรรณานุกรมท้ายบทความ โดยรูปแบบการพิมพ์ส่วนอ้างอิงเป็นไปตามรูปแบบการพิมพ์ของหลักสูตรฯ ที่กำหนด

ข้อกำหนดของบทความทางวิชาการ

๑. เป็นหัวข้อเปิดผู้เข้ารับการอบรมสามารถเลือกหัวข้อเรื่องและผู้เข้ารับการอบรมมีความถนัด และมีประสบการณ์ หรือประสงค์จะเขียนเพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจ ทราบข้อเท็จจริงในเรื่องนั้น ๆ หรืออาจเป็นข้อคิดเห็น แนวทางปฏิบัติ แนวทางการแก้ไขปัญหา และนำไปใช้ประโยชน์ หนึ่ง สำหรับบทความ กลุ่ม หลักสูตรฯ จะเป็นผู้จัดกลุ่มให้กับผู้เข้ารับการอบรม โดยพิจารณาจากประเด็นตามยุทธศาสตร์ ๘ ด้าน ได้แก่ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการป้องกันประเทศ ด้านการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสาร สาธารณะ ด้านการพลังงาน ด้านการเมือง ด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี ด้านสังคมจิตวิทยา และด้าน เศรษฐกิจ และจะประกาศให้ทราบเป็นการล่วงหน้า

๒. ให้ผู้เข้ารับการอบรมพิจารณาเบื้องต้นว่า เนื้อหาสามารถเผยแพร่ได้ และต้องไม่มี ชั้นความลับ เนื่องจากหลักสูตรฯ จะพิจารณานำเผยแพร่ทางเว็บไซต์ของสมาคม วปอ.ฯ

๓. ให้ผู้เข้ารับการอบรมส่งบทความทางวิชาการในรูปแบบเอกสารที่จัดพิมพ์ตามรูปแบบที่กำหนด เป็นเอกสาร ๒ ฉบับ พร้อมไฟล์เอกสารบทความทางวิชาการ จำนวน ๒ ฉบับ (Word และ PDF) ที่สำนักงาน หลักสูตร สวปอ.มส.SML ภายในระยะเวลาที่กำหนด

๔. ผู้เข้ารับการอบรมสามารถดูตัวอย่าง การเขียนส่วนเนื้อหาของบทความทางวิชาการได้จาก วารสารรัฐสภาภิรักษ์ ซึ่งเป็นวารสารของวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรและบทความวิชาการของนักศึกษา วปอ. รุ่นที่ผ่านมา ที่จัดเก็บไว้ที่ห้องสมุดของ วปอ.

๕. เมื่อส่งบทความฯ แล้ว จะได้รับการอนุมัติจากผู้อำนวยการหลักสูตรการบริหารความมั่นคง สำหรับผู้บริหารระดับสูง ให้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรมตามหลักสูตร

ตัวอย่างใบนำส่งบทความ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สวปอ.มส.SML

ที่ สวปอ.มส.SML ๒๕๖๔/

วันที่

เม.ย.๖๔

เรื่อง ขอส่งบทความทางวิชาการ (เดี่ยว) หลักสูตร สวปอ.มส.SML รุ่นที่ ๒

เรียน ผอ.สวปอ.มส.SML

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. บทความทางวิชาการ (เดี่ยว)

จำนวน ๒ ฉบับ

๒. ไฟล์เอกสารบทความทางวิชาการ (Word และ PDF)

จำนวน ๒ ฉบับ

กระผม / ดิฉัน ตำแหน่ง

หมู่.....โทรศัพท์มือถือ..... ขอส่งบทความทางวิชาการ เรื่อง.....

และขอยืนยันการส่งไฟล์เอกสารบทความทางวิชาการ (Word และ PDF) ให้กับทางหลักสูตรผ่านทาง E-mail :

andcgroupforsml@gmail.com เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ และ ๒

จึงเรียนมาเพื่อกรุณาพิจารณา

(ลงชื่อ).....

(.....)

ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตร.สวปอ.มส.SML รุ่นที่ ๒

๓.๗๕ ซม.

ชื่อเรื่องบทความเป็นภาษาไทย (๒๔)

ชื่อเรื่องบทความเป็นภาษาอังกฤษ (๒๔)

(ยศ - ชื่อ-สกุล ผู้เขียน ภาษาไทย)..... (๑๘ ตัวเข้ม)

(ยศ - ชื่อ ผู้เขียน ภาษาอังกฤษ)..... (๑๘ ตัวเข้ม)

(ตำแหน่ง ผู้เขียน ภาษาไทย)..... (๑๘ ตัวเข้ม)

(ตำแหน่ง ผู้เขียน ภาษาอังกฤษ)..... (๑๘ ตัวเข้ม)

ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตร สวปอ.มส.SML รุ่นที่ ๒ (๑๘ ตัวเข้ม)

บทคัดย่อภาษาไทย (๒๐) (ไม่ควรเกิน ๑๕ บรรทัด)

ย่อหน้า ๒ ซม.

→ เริ่มเนื้อหาของบทคัดย่อ (๑๖)

๓.๗๕ ซม.

๒.๕ ซม.

คำสำคัญ (๑๖) (ไม่เกิน ๕ คำ) :

Abstract (๒๐) (หมายถึง บทคัดย่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ)

→ เริ่มเนื้อหา Abstract (๑๖)

Key word (๑๖) (not over 5 words) :

บทนำ (๒๐)

→ เริ่มเนื้อหาของบทนำ.....

ลำดับของเนื้อหา (๒๐)

→ เริ่มเนื้อหาของบทความ.....

๒.๕ ซม.

สรุป (๒๐)

→ เริ่มเนื้อหาของบทความ

.....

บรรณานุกรม (๒๐)

บรรณานุกรมบรรทัดแรกให้ชิดขอบซ้าย ขึ้นบรรทัดใหม่เว้น ๒ ซม.

๒ ซม. →

บรรณานุกรมบรรทัดแรกให้ชิดขอบซ้าย ขึ้นบรรทัดใหม่เว้น ๒ ซม.

.....

- หมายเหตุ**
๑. กำหนดให้การเขียนบทความส่วนบุคคล ตั้งแต่ ๕ หน้าขึ้นไป และไม่เกิน ๑๐ หน้า สำหรับบทความกลุ่ม ๒๐ - ๔๐ หน้า
 ๒. เลือกใช้ตัวเลขไทยหรืออารบิก และเลือกตัวอักษร Angsana new หรือ TH SarabunPSK
 - ๒.๑ ชื่อเรื่องบทความภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ตัวอักษรเข้ม ขนาด ๒๔
 - ๒.๒ ชื่อผู้เข้ารับการอบรมผู้เขียนบทความฯ และหลักสูตรการศึกษา ใช้ตัวอักษรเข้ม ขนาด ๑๘
 - ๒.๓ เนื้อหาในบทความ ใช้ตัวอักษรขนาด ๑๖
 ๓. ให้อ้างอิงที่มาของข้อมูลที่มีการคัดลอกมา ในรูปแบบ APA6 (ชื่อผู้แต่ง,ปีพ.ศ.) เช่น ธนิต ธงทอง, ๒๕๕๖ ไว้นในเนื้อหา และต้องใส่ในบรรณานุกรมท้ายบทความด้วย โดยการจัดทำบรรณานุกรม ให้ใช้รูปแบบการจัดทำเช่นเดียวการจัดทำเอกสารวิจัยของ วปอ. ในบทที่ ๗ เช่น การคัดลอกจากหนังสือ จะเป็นรูปแบบ
ชื่อผู้แต่ง./ชื่อหนังสือ./สถานที่พิมพ์./สำนักพิมพ์./ปีที่พิมพ์./หน้า+เลขหน้า.
 ๔. ให้ผู้เข้ารับการอบรมระบุหลักสูตรที่ศึกษาด้วยคำย่อ พร้อมระบุรุ่นที่ศึกษา
 ๕. การส่งบทความ ให้ส่งเรื่องละ ๒ ฉบับ พร้อมไฟล์เอกสารบทความทางวิชาการ จำนวน ๒ ฉบับ (Word และ PDF) ที่สำนักงานหลักสูตร สวปอ.มส.SML ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ตัวอย่างบทความทางวิชาการ

ผลกระทบของแรงงานต่างด้าวต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจไทย

The Impacts of Migrant Workers on Thailand Economic Security

นายมนตรี มหาพฤกษ์พงศ์

Mr. Montri Mahaplerkpong

รองประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

Vice Chairman of The Federation of Thai Industries

ผู้เข้ารับการอบรมหลักสูตร สวปอ.มส.SML รุ่นที่ 1

บทคัดย่อภาษาไทย

แรงงานต่างด้าว เป็นกลุ่มแรงงานที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญและกำหนดแนวทางการบริหารจัดการให้เหมาะสม จากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ภาครัฐออกกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารอย่างเป็นระบบมากขึ้น ซึ่งปัจจัยสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าว คือ ความขาดแคลนแรงงานไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ระดับการพัฒนาของประเทศไทยโดยเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งข้อดกลงในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของภูมิภาค นอกจากนี้ จากการศึกษาผลกระทบต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจไทย พบว่า การบริหารจัดการยังมีจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุง ในประเด็นการส่งเงินกลับประเทศของแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านและประเด็นแรงงานต่างด้าวที่แฝงมากับนักศึกษาจีน เช่น ระบบการเงินโอนกลับประเทศไม่ได้ผ่านช่องทางสถาบันการเงิน ระบบการยื่นเอกสารศึกษาต่อและการยื่นยื่นสถานภาพของนักศึกษาจีน เป็นต้น จึงได้สรุปออกมาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อให้ภาครัฐภาคเอกชน และนายจ้าง ได้พิจารณาดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน เช่น มาตรการส่งเสริมการใช้จ่ายของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย มาตรการส่งเสริมระบบการออมสำหรับแรงงานต่างด้าว แนวทางการจ่ายค่าจ้างให้แรงงานต่างด้าวผ่านระบบสถาบันการเงิน วิธีการยื่นเอกสารศึกษาต่อและการรายงานตัวระหว่างศึกษาผ่าน Application เป็นต้น

คำสำคัญ : แรงงานต่างด้าว แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน นักศึกษาจีน

Abstract

Migrant Workers is a group that every sector must pay attention and determine appropriate management guidelines. The influx of labor from neighboring countries leads to the government issuing laws on Migrants' Working Management to achieve more management efficiency. There are several factors that create the influx of migrant workers, such as the shortage of Thai labor, Thailand's economic development, and the regional economic agreement. However, the study on the stability of the Thai economy revealed that our migrants' working management system still had some weaknesses that need to be improved on the issue of money remittances from migrants and the issue of illegal works from the Chinese students, these created problems such as the remittance of money through non-financial institutions and the need of system for submitting educational documents and confirming the status of Chinese students. Therefore, this leads to our recommendations to the public sector, private sector, and employers, for their consideration and action, on measures to promote the spending of migrants in Thailand, measures to promote the saving system for migrant workers, guidelines on wage payment through the financial institution, methods of submitting documents for further study, and reporting during study through the electronic application.

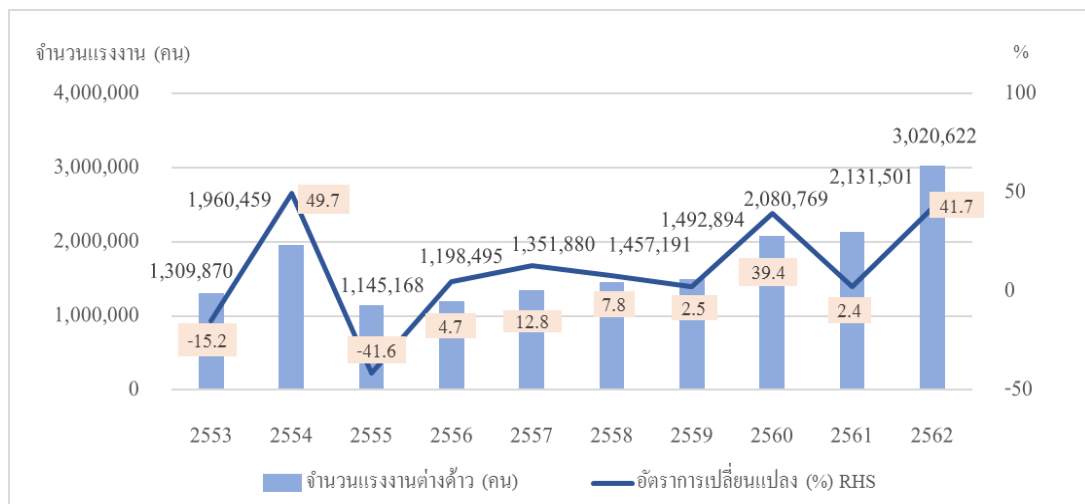
Keyword : Migrant Workers, Labor from Neighboring Countries, and Chinese Students

บทนำ

แรงงานมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในภาคการผลิต ภาคการเกษตร และภาคบริการ โดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนาที่มีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางเศรษฐกิจจากยุคเกษตรกรรมไปสู่ยุคอุตสาหกรรม ซึ่งเน้นพัฒนาในรูปแบบการใช้แรงงานเข้มข้น (Labour Incentive) ส่งผลให้ประเทศกำลังพัฒนามีอุปสงค์ด้านแรงงานเพิ่มสูงขึ้น เกิดการขาดแคลนแรงงาน (Labour Shortage) ด้วยเหตุนี้ประเทศกำลังพัฒนาจึงจำเป็นต้องจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทดแทนแรงงานภายในประเทศที่ไม่เพียงพอกับความต้องการ

สำหรับประเทศไทยเป็นประเทศที่กำลังพัฒนาจึงมีความต้องการแรงงานจำนวนมาก เพื่อการรองรับการพัฒนาและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และ ประมง โดยเน้นการจ้างแรงงานที่ใช้ทักษะน้อยและแรงงานกึ่งฝีมือเป็นหลัก ส่งผลให้มีการว่าจ้าง แรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จาก 1,309,870 คน ในปี 2553 เป็น 3,020,622 คน ในปี 2562¹

แผนภาพที่ 1 จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร ปี 2553-2562

ที่มา สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

จากการที่ประเทศไทยต้องพึ่งพาแรงงานต่างด้าวในจำนวนมาก ทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำเป็นต้องบูรณาการร่วมกันในการพิจารณาประเด็นปัญหาและผลกระทบ เพื่อกำหนดแนวทางบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวอย่างเหมาะสม และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน

แรงงานต่างด้าวในประเทศไทย

1. สถานการณ์แรงงานต่างด้าว

การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวของประเทศไทยในปัจจุบัน อยู่ภายใต้กฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560” มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 23 มิถุนายน 2560 และ “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561” มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 28 มีนาคม 2561 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเป็น

¹ รายงานแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร จากสำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน

ระบบ มีประสิทธิภาพและครอบคลุมทุกมิติ ตั้งแต่ระบบการอนุญาต และกำหนดกระบวนการในการควบคุมและตรวจสอบการนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงาน จนถึงการรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน

สำหรับจำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือที่ราชอาณาจักร ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 มีจำนวน 3,020,622 คน โดยเมื่อพิจารณาจากลักษณะการเข้าเมืองตามพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560 และพระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2561 จะประกอบด้วย 7 กลุ่มดังนี้

1. คนต่างด้าวมาตรา 59 ประเภทตลอดชีพ
2. คนต่างด้าวมาตรา 59 ประเภททั่วไป คนต่างด้าวที่มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร หรือได้รับอนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองโดยมิใช่ได้รับอนุญาตให้เข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว หรือผู้เดินทางผ่าน และไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
3. คนต่างด้าวมาตรา 59 ประเภทพิสุจน์สัญชาติ คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชาที่หลบหนีเข้าเมืองได้รับการผ่อนผันให้ทำงานและอยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว ตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งได้ผ่านการพิสุจน์สัญชาติและปรับสถานการณ์เข้าเมืองถูกกฎหมายเรียบร้อยแล้ว
4. คนต่างด้าวมาตรา 59 ประเภทนำเข้าตาม MOU คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ที่เข้ามาทำงานตามความตกลงระหว่างรัฐบาลไทย กับ รัฐบาลประเทศต้นทาง
5. คนต่างด้าวมาตรา 62 ประเภทส่งเสริมการลงทุน หรือกฎหมายอื่น
6. คนต่างด้าวมาตรา 63 ประเภทชนกลุ่มน้อย คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับสัญชาติไทยตามกฎหมายว่าด้วยสัญชาติ และกระทรวงมหาดไทยได้ออกเอกสารเพื่อรอพิสุจน์สถานะยื่นขอใบอนุญาตทำงาน
7. คนต่างด้าวมาตรา 64 คนต่างด้าวสัญชาติเมียนมา ลาว และกัมพูชา ที่เข้ามาทำงานบริเวณชายแดนในลักษณะไป – กลับ หรือตามฤดูกาลในพื้นที่ความตกลงว่าด้วยการสัญจรข้ามแดนระหว่างราชอาณาจักรไทย กับประเทศที่ติดกับราชอาณาจักรไทย

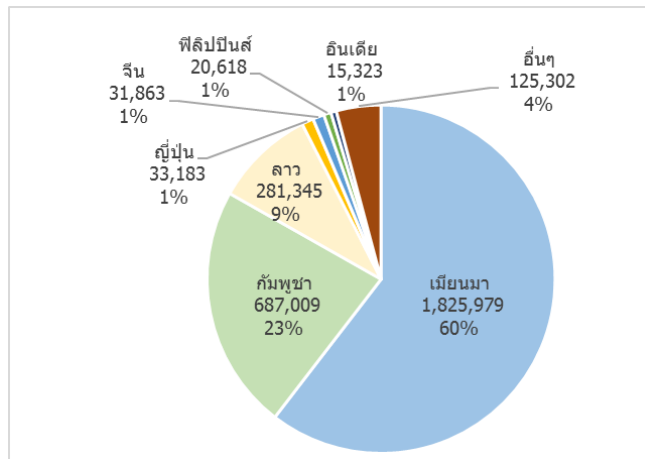
ตารางที่ 1 จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือที่ราชอาณาจักร ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 จำแนกตามลักษณะการเข้าเมือง

รายการ	มาตรา 59					มาตรา 62 ส่งเสริม การลงทุน	มาตรา 63 ชนกลุ่ม น้อย	มาตรา 64 ได้รับอนุญาตทำงาน ในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล	รวมทั้งหมด
	ตลอดชีพ	ทั่วไป	พิสุจน์ สัญชาติ	นำเข้าตาม MOU	รวม				
จำนวนแรงงาน (คน)	241	134,024	1,716,576	1,005,848	2,856,689	50,527	47,715	65,991	3,020,922
สัดส่วน (%)	0.01%	4%	57%	33%	94%	2%	2%	2%	100%

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

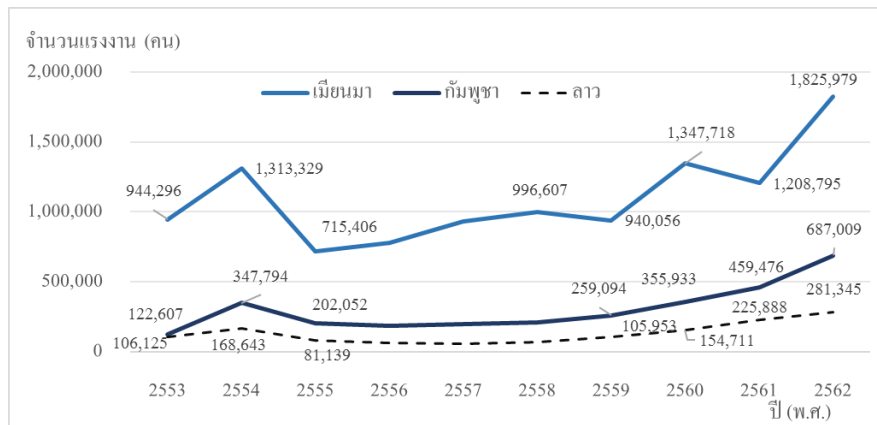
จากตารางข้างต้นจะเห็นได้ว่า หากนำกลุ่มคนต่างด้าวมาตรา 59 ประเภทพิสูจน์สัญชาติ และประเภทนำเข้าตาม MOU มารวมกันจะเป็นกลุ่มที่มีจำนวนมากที่สุดถึง 2,722,424 คน หรือคิดเป็น 90% ของคนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานทั่วราชอาณาจักร

เมื่อพิจารณาจากสัญชาติ ตามแผนภาพที่ 2 พบว่า แรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตทำงานในประเทศไทยสูงสุด 3 อันดับแรกมาจากประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีจำนวนรวม 2,794,333 คน หรือคิดเป็น 92% ซึ่งสัญชาติที่มีจำนวนมากที่สุด คือเมียนมา รองลงมาคือ กัมพูชา และลาว ตามลำดับ ทั้งนี้ จากข้อมูลแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านที่ได้รับใบอนุญาตในประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา ตามแผนภาพที่ 3 พบว่า มีแรงงานที่ได้รับใบอนุญาตจำนวนมากและเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง แผนภาพที่ 2 จำนวนแรงงานต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตในประเทศไทย ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 จำแนกตามสัญชาติ

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

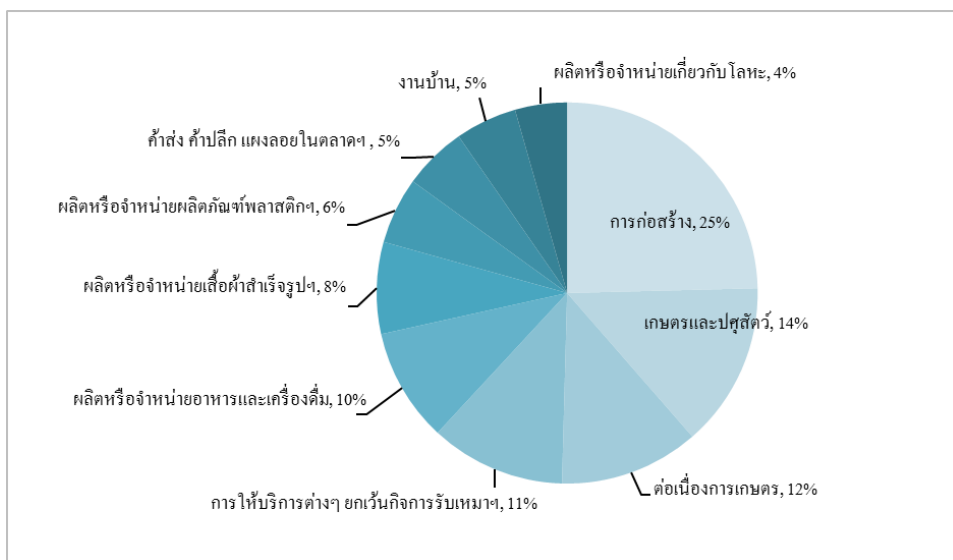
แผนภาพที่ 3 จำนวนแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านที่ได้รับใบอนุญาตในประเทศไทย ปี 2553- 2562

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

สำหรับงานที่แรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านได้รับอนุญาตทำงาน คือ งาน กรรมกร และงานรับใช้ในบ้าน ใน 25 ประเภทกิจการ โดยกิจการที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด คือ กิจการก่อสร้าง รองลงมาคือ กิจการเกษตรและปศุสัตว์ ซึ่งเป็นงานที่ใช้ทักษะแรงงานต่ำหรือไร้ฝีมือ ขณะที่งานที่ต้องใช้ทักษะสูงหรือมีฝีมือ ส่วนใหญ่จะเป็นแรงงานต่างด้าวจากประเทศญี่ปุ่น จีน อินเดีย ฟิลิปปินส์ โดยงานที่ได้รับอนุญาตทำงานมากที่สุด คือ ผู้จัดการฝ่ายอื่นๆ รองลงมาคือ ผู้ประกอบอาชีพด้านการสอน

แผนภาพที่ 4 สัดส่วนแรงงานต่างด้าว 3 สัญชาติ (เมียนมา ลาว และกัมพูชา) ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 จำแนกตามประเภทกิจการ

ที่มา: สำนักบริหารแรงงานต่างด้าว กรมจัดหางาน กระทรวงแรงงาน

2. ปัจจัยสนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวมายังประเทศไทย

2.1 ความขาดแคลนแรงงานภายในประเทศ

ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาจึงมีความต้องการแรงงานจำนวนมาก เพื่อรองรับการพัฒนาและขยายตัวทางเศรษฐกิจ ทั้งภาคอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และประมง โดยบางส่วนเป็นการทดแทนในงานที่แรงงานไทยไม่ทำหรือทำแต่ต้องจ่ายค่าแรงในอัตราที่สูง หรือเป็นงาน 3D คือกลุ่มงานที่ยาก (Difficult) อันตราย (Dangerous) และสกปรก (Dirty) เช่น งานประมงทะเล เกษตรกร ผู้ช่วยแม่บ้าน ก่อสร้าง และในโรงงานอุตสาหกรรมหลายประเภท

2.2 ระดับการพัฒนาของประเทศไทยโดยเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้าน

ในภูมิภาคอาเซียน พบว่า การเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างกันในภูมิภาคมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากเป็นการเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศที่ด้อยพัฒนาไปสู่ประเทศที่พัฒนาแล้ว ตามรายงานการศึกษาการเคลื่อนย้ายสู่โอกาส การก้าวข้ามอุปสรรคของการ

เคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ของธนาคารโลก พบว่า การย้ายถิ่นฐานของแรงงานในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างปี 2538-2558 เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ² ทำให้มาเลเซีย สิงคโปร์ และไทย เป็นประเทศที่มีแรงงานย้ายถิ่นฐานเข้ามา 6.5 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 96 ของจำนวนแรงงานย้ายถิ่นฐานทั้งหมดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับประเทศไทยซึ่งระดับการพัฒนาที่สูงกว่าประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะค่าจ้างแรงงานที่สูง ระบบสาธารณสุขที่มีมาตรฐาน ก่อให้เกิดช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างกันมาก อีกทั้งสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี และการนับถือศาสนาที่ไม่มีความต่างจากความเป็นอยู่เดิม การเดินทางค่อนข้างสะดวก และไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมากเพราะมีพรมแดนติดต่อกัน จึงเป็นมูลเหตุจูงใจให้แรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านอพยพเข้ามาทำงานในประเทศไทยเป็นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง

2.3 ข้อตกลงในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของภูมิภาค

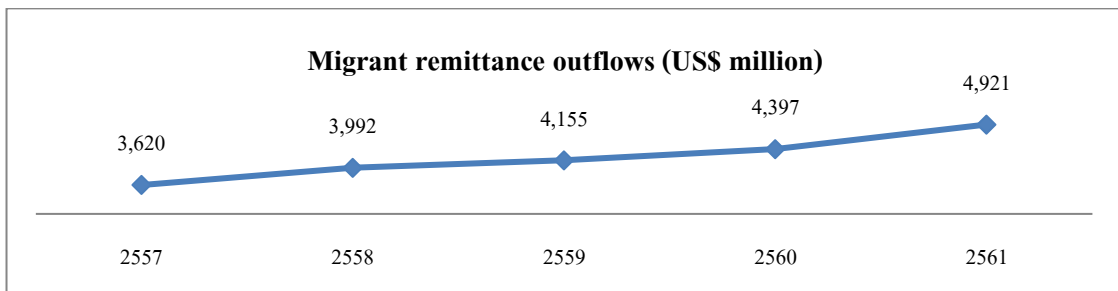
นอกจากปัจจัยข้างต้นแล้ว ประเทศไทยยังมีข้อตกลงระหว่างภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่สนับสนุนการเคลื่อนย้ายแรงงานระหว่างภูมิภาคในโครงการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion Economic Corridors) โดยเป็นความร่วมมือของ 6 ประเทศ คือ ประเทศไทย เมียนมา ลาว กัมพูชา เวียดนามและจีนตอนใต้ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะส่งเสริมให้เกิดการขยายตัวทางการค้า การลงทุน อุตสาหกรรม การเกษตรและบริการ เพื่อให้เกิดการจ้างงาน และยกระดับการครองชีพของประชาชนในพื้นที่ การถ่ายทอดเทคโนโลยีและการศึกษาระหว่างกัน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติที่ส่งเสริมกันอย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยเพิ่มขีดความสามารถและโอกาสการแข่งขันในเวทีการค้าโลก จึงทำให้ประเทศไทยเป็นประเทศเป้าหมายหนึ่งที่แรงงานต่างด้าวเลือกย้ายถิ่นฐานเข้ามาทำงานอีกด้วย

การส่งเงินกลับไปยังประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน

การเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเป็นหนึ่งในปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และภูมิประชากรศาสตร์ ธนาคารโลกรายงานว่า ในปี 2561 การส่งเงินไปยังภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และแปซิฟิกขยายตัวร้อยละ 6.7 (เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.6 จากปี 2560) และในปี 2561 พบว่า สัดส่วนการโอนเงินกลับประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยต่อ GDP คิดเป็นร้อยละ 1 มีจำนวน 4,921 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เห็นได้ว่า จำนวนการโอนเงินกลับประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

² รายงาน “การเคลื่อนย้ายผู้โอกาส การก้าวข้ามอุปสรรคของการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Migrating to Opportunity: Overcoming Barriers to Labor Mobility in Southeast Asia)” จากธนาคารโลก

แผนภาพที่ 5 จำนวนเงินที่แรงงานต่างด้าวในประเทศไทยโอนกลับประเทศ

ที่มา: Annual Remittances Data (updated as of Oct. 2019), World Bank

เนื่องจากแรงงานต่างด้าวที่เลือกทำงานในต่างประเทศมีความต้องการยกระดับคุณภาพชีวิต เช่น ด้านรายได้ ด้านสุขภาพ และโอกาสทางการศึกษา เป็นต้น ทำให้โอกาสที่แรงงานต่างด้าวส่งเงินกลับประเทศต้นทาง (ประเทศบ้านเกิด) มากขึ้น รวมถึงการลงทุน (Hugo, 2003; สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและพัฒนา, 2559) การโอนเงินกลับบ้านของแรงงานต่างด้าว นอกจากส่งผลต่อเศรษฐกิจประเทศของแรงงานต่างด้าว ยังช่วยสนับสนุนการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันของครอบครัวแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะค่าใช้จ่ายด้านอุปโภคและบริโภคประจำวัน และหนี้สิน ในประเทศแถบละตินอเมริกาและแอฟริกา พบว่า การส่งเงินกลับบ้านของแรงงานต่างด้าวส่งผลกระทบต่อครอบครัวแรงงานต่างด้าว ทำให้เกิดการลงทุนในภาคเกษตรและภาคธุรกิจเพิ่มขึ้น (Osaki, 2003; สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและพัฒนา, 2559) การโอนเงินกลับบ้านของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยไปประเทศเมียนมา ลาว และกัมพูชา จะยกระดับความเป็นอยู่ของสมาชิกในครอบครัวที่มีรายได้อยู่ในระดับต่ำ การศึกษาของเด็ก และการใช้จ่ายยามฉุกเฉิน รวมถึงเป็นแหล่งได้รายได้หลักของครอบครัว เห็นได้ว่า การเปลี่ยนแปลงด้านรายได้เพียงเล็กน้อย ส่งผลต่อระดับคุณภาพในครอบครัว (สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและพัฒนา, 2559)

ช่องทางการโอนเงินกลับของแรงงานต่างด้าวจากประเทศไทยกลับบ้าน พบว่า มีหลากหลายช่องทางที่ให้แรงงานต่างด้าวเลือกใช้ เช่น โอนผ่านระบบธนาคาร โอนผ่านตัวแทนที่ได้รับอนุญาต โอนผ่านตัวแทนนอกระบบ (โพยก๊วน) บริษัทที่ให้บริการโอนเงินไปต่างประเทศผ่าน MoneyGrem, Western Union, ไปรษณีย์, นายหน้า, ผากเพื่อนหรือญาติ และหรือส่งให้ในรูปสิ่งของต่างๆ (Yameogo, 2019) ในประเทศไทยมีจุดบริการโอนเงินไปต่างประเทศกระจายอยู่ทั่วกรุงเทพฯ และจังหวัดใหญ่ ๆ เช่น MoneyGrem มี 2,835 จุด Western Union มี 6,356 จุด และยังมีสถาบันการเงินหลายแห่งที่ให้บริการการโอนเงิน ระหว่างประเทศด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งอัตราค่าธรรมเนียมการถอนบัญชีเงินฝากเงินตราต่างประเทศหรือเรียกว่า SWIFT³ มีค่าบริการสูง ผู้โอนเงิน

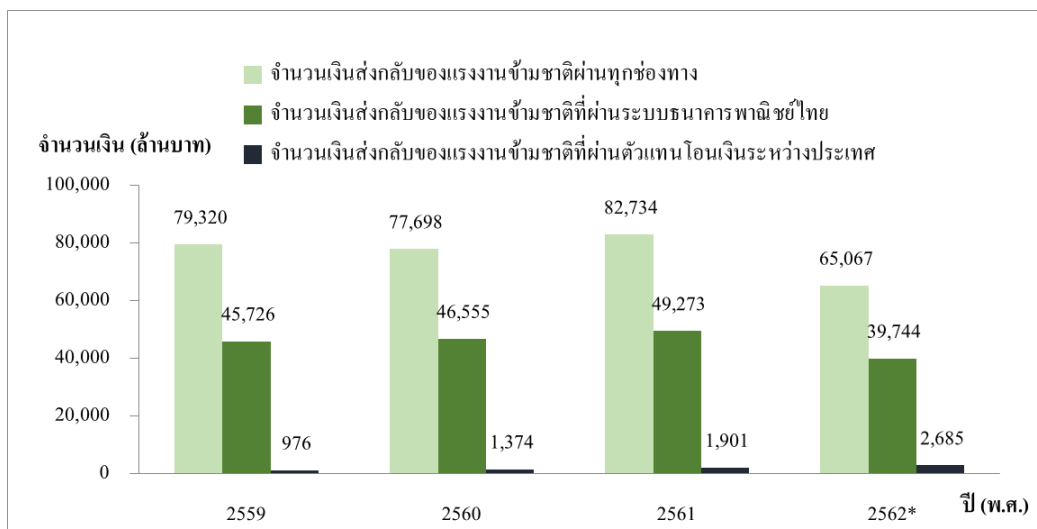
³ S.W.I.F.T (Society for Worldwide Interbank Financial Telecommunication) ผู้รับเงินปลายทางถูกหักค่าธรรมเนียมโดยธนาคารในต่างประเทศ

และผู้รับเงินโอนจะต้องมีบัญชีอยู่ก่อนแล้ว จึงทำให้การโอนเงินด้วยวิธีดังกล่าวไม่เป็นที่นิยม รวมถึงการทำธุรกรรมการเงินในประเทศไทยมีข้อบังคับและกฎระเบียบในการเปิดบัญชี กล่าวคือ ตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดให้สถาบันการเงินทุกแห่งจะต้องเรียกขอเอกสารหลักฐานประจำตัวจากผู้ขอเปิดบัญชีหรือหลักฐานที่สามารถยืนยันตัวตนได้ ได้แก่ สำเนาบัตรประชาชน ใบอนุญาตทำงาน หนังสือเดินทาง เอกสารหลักฐานแสดงตนเองและที่อยู่ที่หน่วยงานราชการออกให้ตามที่กำหนดในกฎหมายที่เกี่ยวกับการเข้าเมือง เพื่อให้สถาบันการเงินสามารถตรวจสอบประวัติผู้ที่ขอใช้บริการจากสถาบันการเงิน ลดความเสี่ยงจากการฟอกเงิน และการกระทำผิดกฎหมาย

สำหรับมูลค่าการโอนเงินกลับของแรงงานต่างด้าวของธนาคารแห่งประเทศไทยที่จัดทำขึ้นครอบคลุมทุกช่องทางข้างต้น โดยประมาณการจากจำนวนแรงงานต่างด้าวที่พักอาศัยอยู่ในประเทศไทยเกินกว่า 1 ปี อัตราค่าจ้างขั้นต่ำและสัดส่วนการโอนกลับต่อรายได้ และมีสมมติฐานถึงพฤติกรรมการโอนของแรงงานต่างด้าวที่แตกต่างกันไปตามกลุ่มประเทศ เช่น แรงงานกลุ่ม CLMV มีแนวโน้มที่จะโอนเงินผ่านตัวแทนนอกระบบ จึงจำเป็นต้องประมาณการรายได้แรงงานส่งกลับที่รวมการโอนผ่านช่องทางเหล่านี้ด้วย ในขณะที่แรงงานที่มาจากกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วมีแนวโน้มที่จะใช้ช่องทางการโอนผ่านธนาคารและตัวแทนที่ถูกกฎหมายมากกว่า จึงใช้ข้อมูลการโอนเงินผ่านระบบธนาคารเป็นหลัก

การส่งเงินกลับของแรงงานต่างด้าว ผ่านทุกช่องทาง ผ่านธนาคารพาณิชย์ และผ่านตัวแทนโอนเงินระหว่างประเทศ ปี 2559-2562 ซึ่งแรงงานต่างด้าวต่างเลือกใช้ช่องทางการโอนเงินที่แตกต่างกันตามความสะดวกของฝั่งผู้โอนและฝั่งผู้รับ

แผนภาพที่ 6 ช่องทางการส่งเงินกลับของแรงงานต่างด้าว ปี 2559-2562 (หน่วย: ล้านบาท)

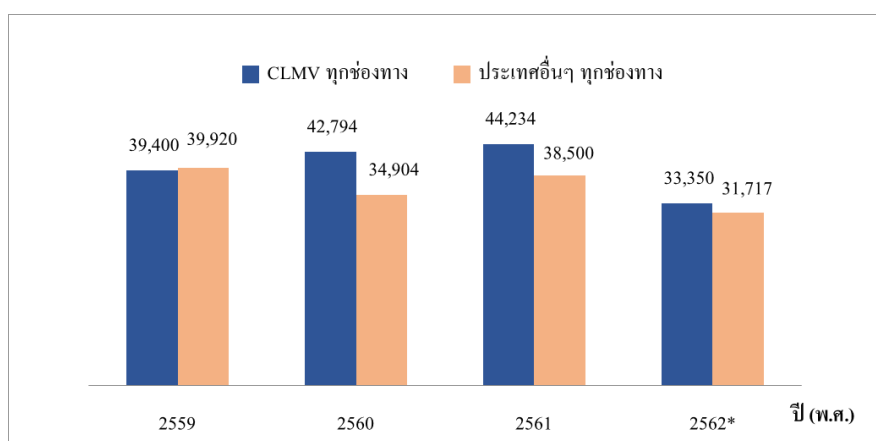

ที่มา: ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ: *เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าว ทุกช่องทาง ผ่านธนาคารพาณิชย์ไทย และผ่านตัวแทนการโอนเงินระหว่างประเทศ ในไตรมาส1-ไตรมาส3 ปี 2562

ในปี 2561 มีมูลค่าโอนเงินกลับประเทศของแรงงานต่างด้าวทุกช่องทาง จำนวน 82,734 ล้านบาท โดยจำแนกเป็นกลุ่มประเทศ CLMV จำนวน 44,234 ล้านบาท และประเทศอื่นๆ จำนวน 38,500 ล้านบาท และในปี 2562 (ไตรมาส1-3) พบว่า มีมูลค่าการโอนเงินกลับของแรงงานต่างด้าวทุกช่องทางของแรงงานกลุ่มประเทศ CLMV จำนวน 33,350 ล้านบาท และประเทศอื่น ๆ จำนวน 31,717 ล้านบาท⁴

แผนภาพที่ 7 เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าวทุกช่องทาง ปี 2559-2562 แยกตามแรงงานกลุ่มประเทศ CLMV และประเทศอื่น ๆ (หน่วย: ล้านบาท)

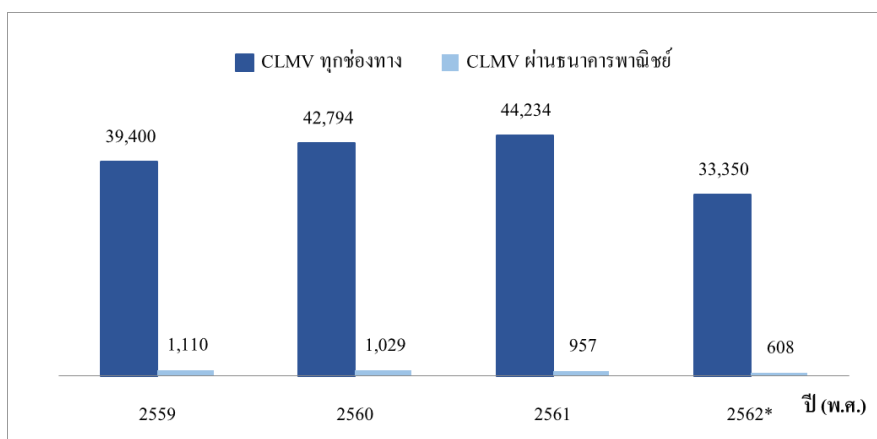
ที่มา: เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าว ทุกช่องทาง, ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ: *เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าว ทุกช่องทาง ในไตรมาส1-ไตรมาส3 ปี 2562

สำหรับช่องทางการโอนเงินกลับประเทศของแรงงานต่างด้าวของกลุ่ม CLMV โดยจำแนกตามช่องทาง พบว่า ในปี 2562* แรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV โอนเงินกลับประเทศบ้านเกิดของแรงงานผ่านทุกช่องทาง มีจำนวน 33,350 ล้านบาท และผ่านธนาคารพาณิชย์มีจำนวน 608 ล้านบาท

⁴ มูลค่าดังกล่าวเป็นค่าประมาณเงินโอนกลับของแรงงานต่างด้าวที่พำนักในประเทศไทยเกินกว่า 1 ปี ทั้งถูกกฎหมายและผิดกฎหมาย, ธนาคารแห่งประเทศไทย

แผนภาพที่ 8 เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าวกลุ่ม CLMV ปี 2559-2562 แยกตามช่องทางการโอนเงิน (หน่วย: ล้านบาท)

ที่มา: เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าวที่ผ่านระบบธนาคารพาณิชย์ไทย (ล้านบาท), ธนาคารแห่งประเทศไทย

หมายเหตุ: *เงินส่งกลับของแรงงานต่างด้าว ผ่านธนาคารพาณิชย์ไทย ในไตรมาส1-ไตรมาส3 ปี 2562

ทั้งนี้ การฝากเพื่อนหรือญาติถือเงินกลับบ้านเป็นวิธีดั้งเดิมและนิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากต้นทุนค่าใช้จ่ายต่ำเมื่อเทียบกับวิธีอื่น ๆ และผู้ส่งเงินกลับบ้านไม่จำเป็นต้องยืนยันตัวตน สอดคล้องกับการศึกษาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศร่วมกับกระทรวงแรงงานและสหภาพยุโรปในปี 2562⁵ พบว่า แรงงานต่างด้าวเมียนมาและกัมพูชามีพฤติกรรมใช้วิธีการส่งเงินกลับบ้านโดยผ่านช่องทางนายหน้าหรือตัวแทนส่งเงินกลับประเทศมากกว่าการทำธุรกรรมผ่านสถาบันการเงินหรือการโอนเงินดิจิทัล เนื่องจากประเทศเมียนมาและกัมพูชายังไม่มีสถาบันการเงินหรือระบบทางการเงินที่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถเข้าถึงสถาบันการเงินได้ และการเข้ามาทำงานในประเทศไทยของแรงงานต่างด้าวสองสัญชาติมีนายหน้าที่เป็นผู้จัดหาแรงงาน โดยในกลุ่มแรงงานที่เข้ามาจะรู้จักกัน เนื่องจากเป็นเครือญาติกัน หรืออาศัยอยู่ในพื้นที่เดียวกัน ทำให้มีความไว้วางใจและเชื่อใจกันที่จะฝากเงินกลับบ้านเกิด รวมถึงบริบททางสังคมเป็นปัจจัยที่กำหนดการปฏิบัติดังกล่าวด้วย (Osaki, 2003)

นอกจากนี้ บริการโอนเงินกลับประเทศของแรงงานต่างด้าวเมียนมาและกัมพูชาที่ใช้บริการมาก คือ การโอนเงินผ่านนายหน้าที่ไม่ได้จดทะเบียน ซึ่งนายหน้าเข้ามาให้บริการถึงที่ทำงานหรือที่พัก แต่การบริการดังกล่าวจะมีค่าธรรมเนียมต่ำ 10-15 บาทต่อ 2,500 บาท⁶ โดยนายหน้าผู้รับ

⁵ การเปลี่ยนระบบการจ่ายค่าจ้างในรูปแบบการจ่ายเงินสดเป็นการจ่ายค่าจ้างผ่านทางธนาคารและระบบการจ่ายค่าจ้างแบบอิเล็กทรอนิกส์ในภาคประมง, องค์การแรงงานระหว่างประเทศร่วมกับกระทรวงแรงงานและสหภาพยุโรปในปี 2562

⁶ การเปลี่ยนระบบการจ่ายค่าจ้างในรูปแบบการจ่ายเงินสดเป็นการจ่ายค่าจ้างผ่านทางธนาคารและระบบการจ่ายค่าจ้างแบบอิเล็กทรอนิกส์ในภาคประมง, องค์การแรงงานระหว่างประเทศร่วมกับกระทรวงแรงงานและสหภาพยุโรปในปี 2562

โอนเงินจะโอนเงินจำนวนดังกล่าวไปที่นายหน้าที่อยู่พรมแดนไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อนำเงินดังกล่าวไปมอบให้กับครอบครัวของแรงงานต่างด้าวในประเทศเมียนมาหรือกัมพูชา ทั้งนี้ การฝากเงินสดไปกับเพื่อนร่วมงานหรือญาติเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่แรงงานต่างด้าวเลือกใช้ เนื่องจากผู้รับฝากถือเงินกลับประเทศบ้านเกิดสามารถนำเงินจำนวนดังกล่าวไปให้กับครอบครัวของผู้ฝากได้โดยตรง และเสียค่าใช้จ่ายน้อย (พงษ์ทรัพย์, 2558)

สำหรับการโอนเงินกลับประเทศลาวของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทย โดยผ่านช่องทางตัวแทนการโอนเงินนอกระบบเป็นช่องทางหลัก คือ ฝากเพื่อนหรือญาติที่มีบัญชีธนาคารของไทย ซึ่งแรงงานต่างด้าวจะโอนเงินเข้าบัญชีดังกล่าว และแรงงานต่างด้าวจะแจ้งให้ผู้รับเงินทราบ เพื่อไปรับเงินดังกล่าว

แรงงานต่างด้าวที่แฝงมากับนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในไทย

การพัฒนาการอุดมศึกษาในประเทศไทยสู่ความเป็นนานาชาติและเป็นศูนย์กลางการศึกษาในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เป็นเป้าหมายสำคัญของประเทศไทย⁷ โดยที่สถาบันการศึกษาไทยหลายแห่งมีการจัดการศึกษาหลักสูตรนานาชาติเพิ่มขึ้นในทุกระดับการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียน ตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานที่มีศักยภาพทางภาษาเพิ่มขึ้น และการพัฒนาประเทศเข้าสู่ไทยแลนด์ 4.0 ซึ่งสอดคล้องกับแผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี เพื่อเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของประเทศอย่างต่อเนื่อง เท่าเทียม และทั่วถึง

การพัฒนาดังกล่าวเป็นปัจจัยดึงดูดทั้งนักศึกษาไทยและต่างชาติเข้ามาศึกษาในหลักสูตรนานาชาติของไทยเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในระดับการศึกษาปริญญาตรี เมื่อพิจารณาจำนวนนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาในสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นอย่างมาก จากปีการศึกษา 2561 พบว่า มีนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทยจำนวน 23,429 คน และในปีการศึกษา 2562 พบว่า มีนักศึกษาต่างชาติในประเทศไทยจำนวน 24,039 คน⁸ โดยประเทศหลัก ได้แก่ จีน เมียนมา กัมพูชา

⁷ สำนักยุทธศาสตร์อุดมศึกษาต่างประเทศ สำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) เป็นหน่วยงานหลักที่ส่งเสริมการพัฒนาการอุดมศึกษาไทยสู่ความเป็นนานาชาติ

⁸ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

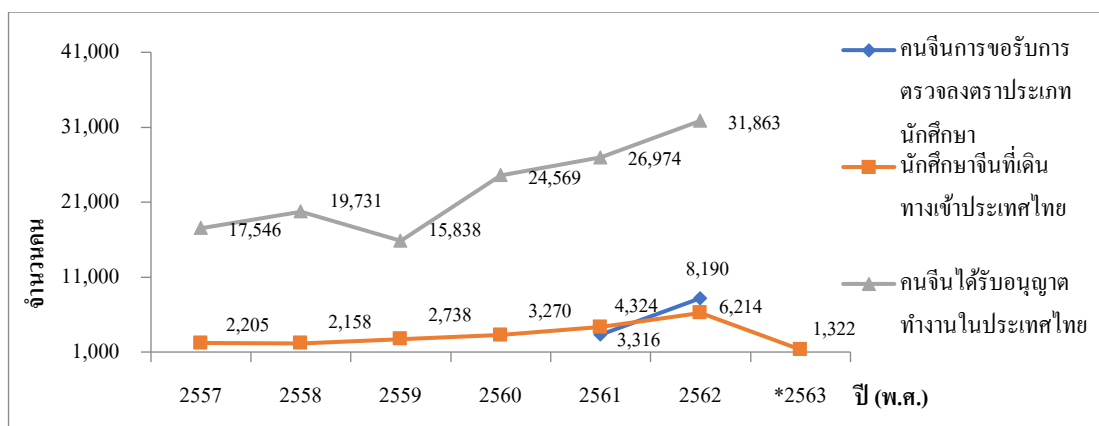
ตารางที่ 2 จำนวนผู้เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยปี 2562 แยกตามสัญชาติ

สัญชาติ	จำนวนผู้เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย (คน) ปีการศึกษา 2562
จีน	11,738
เมียนมา	2,324
กัมพูชา	1,377
ลาว	933
เวียดนาม	833

ที่มา กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

เห็นได้ว่า นักศึกษาจีนเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยเป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาจากประเทศเพื่อนบ้าน เนื่องจากประเทศจีนมีประชากรจำนวนมากและสถานศึกษาไม่เพียงพอต่อความต้องการศึกษาต่อ ส่งผลให้การสอบแข่งขันเข้ามหาวิทยาลัยของนักเรียนและนักศึกษาจีนมีการแข่งขันค่อนข้างสูง ทำให้การศึกษาต่อในต่างประเทศเป็นอีกหนึ่งทางเลือกที่ได้รับความนิยมมาก ทั้งนี้รัฐบาลจีนส่งเสริมเสริมการพัฒนาความร่วมมือด้านการศึกษาและวัฒนธรรม การท่องเที่ยว บริการทางการแพทย์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (อ้างอิง One Belt One Road) เป็นหนึ่งในแผนปฏิบัติการ “Vision and Actions on Jointly Building Silk Road Economic Belt and 21st-Century Maritime Silk Road” ภายใต้นโยบาย “เส้นทางสายไหมศวรรษที่ 21 (One Belt and Road Initiatives: BRI)” ส่งผลให้เศรษฐกิจจีนขยายตัวและรายได้ของประชากรในประเทศจีนเพิ่มขึ้น ทำให้อุปสงค์ด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะการศึกษาต่อในต่างประเทศที่เป็นที่นิยมอย่างมาก เห็นได้จากการขยายตัวของตลาดการศึกษาของจีนที่มีบริษัทหรือตัวแทนทำหน้าที่เป็นคนกลางส่งนักเรียนจีนไปศึกษาต่อในต่างประเทศ รวมทั้งนักศึกษาจีนให้ความสนใจและนิยมศึกษาต่อในประเทศภูมิภาคอาเซียน เนื่องจากมีสถาบันการศึกษาที่ใช้การเรียนการสอนด้วยภาษาอังกฤษเป็นหลักหลายแห่ง โดยเฉพาะสถาบันการศึกษาไทยได้รับความนิยมจากนักศึกษาจีน

แผนภาพที่ 9 สถิติคนจีนที่ศึกษาต่อในประเทศไทย และคนจีนที่ได้รับอนุญาตทำงานในประเทศไทย

ที่มา กองตรวจลงตราและเอกสารเดินทางคนต่างด้าว กรมการกงสุล กระทรวงต่างประเทศ, สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ *2563 สถิติเดือนมกราคม-กุมภาพันธ์ 2563

แนวโน้มของนักศึกษาจีนในไทยคาดว่าจะมีเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เนื่องจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ มีการร่วมมือกับเอเจนซีทำ MOU เพื่อเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาจีนมาเรียนที่มหาวิทยาลัย มีนักศึกษาจีนบางส่วนที่สนใจศึกษาในประเทศไทยจากการบอกปากต่อปาก จากรุ่นพี่สู่รุ่นน้องถึงข้อดีของการมาศึกษาต่อในประเทศไทย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยต่างๆ มีหลักสูตรหลายหลักสูตรที่เปิดรับเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ ซึ่งตอบโจทย์ความต้องการของนักศึกษาจีนที่สามารถนำความรู้จากการศึกษาไปต่อยอดได้ในอนาคต รวมทั้ง นักศึกษาจีนสามารถนำวิชาความรู้ไปประกอบชีพได้ทั้งในจีนและในไทย และทุกๆ ปีจะมีนักศึกษาจีนที่จบปริญญาตรีสนใจที่จะศึกษาต่อปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยเดิม ด้วยเหตุผลที่เชื่อมั่นในหลักสูตรที่ดี คู่กันกับสภาพแวดล้อมในประเทศไทย

จากข้อมูลของกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ในปีการศึกษา 2562 มีนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทยจำนวน 11,738 คน โดยสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาจีนมากที่สุดได้แก่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

ตารางที่ 3 จำนวนนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทย ปี 2562 แยกตามประเภทสถาบันการศึกษา

ประเภทสถาบันการศึกษา	จำนวนสถาบันการศึกษา (แห่ง)	จำนวนนักศึกษา (คน)
สถาบันอุดมศึกษารัฐ	52	3,192
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	35	8,541
อื่นๆ	-	5
รวม	87	11,738

ที่มา กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

ตารางที่ 4 จำนวนนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในประเทศไทย ปี 2562 แยกตามสถาบันการศึกษา

อันดับ	ชื่อสถาบันการศึกษา	จำนวนนักศึกษา (คน) ปีการศึกษา 2562
1	มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	2,884
2	มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	978
3	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	756
4	มหาวิทยาลัยเกริก	702
5	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	645
6	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	535
7	มหาวิทยาลัยนานาชาติแสตมฟอร์ด	475
8	มหาวิทยาลัยชินวัตร	406
9	มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	388
10	สถาบันการจัดการปัญญาภิวัฒน์	338

ที่มา กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม (อว.)

โดยหลักสูตรที่นักศึกษาจีนนิยมมาศึกษาในประเทศไทย ได้แก่

1. หลักสูตรนานาชาติ - Business English , Innovative Media, Communication Art
2. หลักสูตรภาษาไทย - การท่องเที่ยวและการโรงแรม, โลจิสติกส์, นิเทศศาสตร์

ทั้งนี้การที่คนจีนส่วนมากเลือกเข้าศึกษาในหลักสูตรดังกล่าว เพื่อให้มีสิทธิ์อยู่ในประเทศไทย มากกว่าศึกษาเพื่อพัฒนาความรู้

สาเหตุหลักที่นักศึกษาจีนเลือกมาเรียนต่อในประเทศไทย มีดังนี้

1. ด้านเศรษฐกิจ

1.1 ค่าใช้จ่ายในการศึกษาในประเทศไทยถูกกว่าการศึกษาในประเทศจีน

1.2 มหาวิทยาลัยในประเทศไทยให้ทุนการศึกษากับนักศึกษาต่างชาติ เช่น ทุนการศึกษาจากประเทศบ้านเกิด ทุนการศึกษาอาเซียน (ASEAN Scholarship) ทุนภูมิภาคลุ่มน้ำโขง (Greater Mekong Subregion/ GMS Scholarship) เป็นต้น ซึ่งเป็นทุนที่มอบให้กับนักศึกษาต่างชาติที่เข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทย

1.3 ประเทศไทยและจีนมีความสัมพันธ์ที่ดี มีการค้าการลงทุนเพิ่มมากขึ้น มีบริษัทจีนมาลงทุนในไทยกว่า 3,000 บริษัทซึ่งมีความต้องการบุคลากรที่สามารถใช้ทั้งภาษาไทยและจีน นักศึกษาจีนที่มาจากทางใต้ของจีน คาดหวังว่าหลังจากจบการศึกษาจะได้ทำงานต่อที่ประเทศไทย เพราะค่าตอบแทนสูง คือประมาณ 25,000-30,000 บาท/เดือนซึ่งมากกว่าอัตราเงินเดือนที่ได้รับในเมืองหยุนหนานหรือกว่างซี ซึ่งได้รับอัตราค่าจ้างสูงสุดประมาณ 15,000 บาท/เดือน

2. ด้านสังคม

2.1 ความสะดวกในการเดินทาง เนื่องจากระยะทางจากจีนมาไทยค่อนข้างใกล้ โดยเฉพาะจากทางจีนตอนใต้ เช่น มณฑลกว่างซี หรือหยุนหนาน ที่ใช้เวลาเดินทางเพียง 1.5-2 ชั่วโมง เทียบกับระยะทางที่เดินทางไปปักกิ่ง หรือเซี่ยงไฮ้ซึ่งมีระยะทางไกลกว่า

2.2 นักศึกษาจีนที่อยู่ทางใต้ของจีน เลือกที่จะเรียนในประเทศไทย เนื่องจากผู้เรียนไม่รู้สึกแตกต่างเมื่ออยู่ในสังคมไทย เนื่องจากคุ้นชินกับการใช้ชีวิต วัฒนธรรม และอาหาร เมื่อเทียบกับการศึกษาในประเทศภูมิภาคอื่นๆ

2.3 หลักสูตรการศึกษาของประเทศไทยที่เปิดสอนมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและทันต่อเหตุการณ์ ทั้งเรื่องการจัดการท่องเที่ยว เรื่องอินเดีย และ หลักสูตรภาษาไทยซึ่งเป็นที่นิยมมากของนักศึกษาจีน

2.4 การประชาสัมพันธ์แบบปากต่อปากเครือข่ายสังคมนักศึกษาจีน ครอบครัวและเครือข่าย

สำหรับอาชีพที่นักศึกษาจีนที่สำเร็จการศึกษา นิยมทำงานต่อในประเทศไทย ได้แก่

1. ล่าม แปลภาษาไทย-จีน

2. ทำงานในบริษัทจีนที่มาลงทุนในประเทศไทย ภาคบริการ เช่น สายการบิน สถาบันการเงินและการธนาคาร บริษัทท่องเที่ยวและโรงแรม และในอุตสาหกรรมสายการผลิต เช่น อุตสาหกรรมผลิตรถจักรยานยนต์ หรืออุตสาหกรรมเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมการแปรรูปยางพารา

3. เปิดธุรกิจส่วนตัว เช่น ร้านอาหาร ในพื้นที่ชุมชนชาวจีนใหม่ ได้แก่ ห้วยขวาง บริเวณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และบริเวณมหาวิทยาลัยเกริก

ผลกระทบต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจไทย

1. การส่งเงินกลับไปยังประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน

สูญเสียเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจของไทย เนื่องจากแรงงานต่างด้าวส่งเงินค่าจ้างที่ได้รับในประเทศไทยกลับประเทศต้นทาง แทนการนำเงินดังกล่าวมาใช้จ่ายในประเทศไทย เมื่อคำนวณบนสมมติฐานว่า แรงงานต่างด้าว ณ สิ้นเดือนธันวาคม 2562 มีจำนวน 2,794,333 ล้านคน ได้รับค่าจ้าง 300 บาทต่อวัน ทำงาน 26 วันต่อเดือน คิดเป็นค่าจ้างประมาณ 2.6 แสนล้านบาทต่อปี โดยมีการส่งเงินกลับไปยังประเทศต้นทางในทุกช่องทาง เป็นเงิน 5,000 บาทต่อเดือน หรือเป็นเงินประมาณ 1.8 แสนล้านบาทต่อปี ซึ่งหากเงินจำนวนนี้มีการใช้จ่ายในประเทศไทย และใช้ตัวทวีการบริโภคของประเทศไทยอยู่ที่ 0.6 จะก่อให้เกิดเม็ดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจไทยได้ประมาณ 1.0 แสนล้านบาทต่อปี

2. แรงงานที่แฝงมากับนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในไทย

2.1 คนไทยสูญเสียโอกาสในการทำธุรกิจในพื้นที่รอบมหาวิทยาลัย ก่อให้เกิดชุมชนจีนใหม่ขึ้นในบริเวณดังกล่าวซึ่งปัจจุบันมี 3 แห่ง ได้แก่ ห้วยขวาง บริเวณมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และบริเวณมหาวิทยาลัยเกริก เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาจีนที่สำเร็จการศึกษาแล้วแต่ไม่เดินทางกลับประเทศและกลุ่มนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาอยู่ร่วมกันทำธุรกิจ แทนคนไทยเช่น ร้านอาหาร สถานบันเทิงในเวลากลางคืน ที่พัก เป็นต้น

2.2 คนไทยสูญเสียโอกาสในการทำธุรกิจและ Supply Chain ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากกลุ่มนักศึกษาจีนที่สำเร็จการศึกษาแล้วแต่ไม่เดินทางกลับประเทศและกลุ่มนักศึกษาจีนที่กำลังศึกษาในประเทศไทย ลงทุนดำเนินธุรกิจในประเทศไทย เพื่อรองรับความต้องการของคนจีนที่มาประเทศไทย และส่งออกสินค้าไทยกลับประเทศจีน โดยใช้วิธีมีผู้แทนชาวไทยทำหน้าที่เป็น Nominee เพื่ออำนวยความสะดวกในการดำเนินธุรกิจ และให้สามารถเปิดธุรกิจได้ถูกต้องตามกฎหมาย

ข้อเสนอแนะ

1. การส่งเงินกลับไปยังประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน

1.1 สิ่งทีภาครัฐควรดำเนินการ

1.1.1 ควรมีมาตรการส่งเสริมให้แรงงานต่างด้าวใช้จ่ายเงินได้จากค่าจ้างแรงงานในประเทศไทยให้มากขึ้น เพื่อทำให้เกิดการหมุนเวียนของเงินอยู่ในระบบเศรษฐกิจไทยและกระตุ้นเศรษฐกิจไทย

1.1.2 ควรมีมาตรการส่งเสริมให้มีระบบการออมสำหรับแรงงานต่างด้าว เพื่อทำให้เกิดการไหลของเงินได้จากค่าจ้างแรงงานเข้าสู่ระบบการเงินของไทยมากขึ้น

1.1.3 กำหนดแนวปฏิบัติและประสานกับสถาบันการเงิน เพื่อให้นายจ้างที่ว่าจ้างแรงงานต่างด้าวสามารถจ่ายค่าจ้างแรงงานผ่านระบบบัญชีของสถาบันการเงิน หรือระบบการเงินอิเล็กทรอนิกส์ได้

1.2 สิ่งที่สถาบันการเงินควรดำเนินการ

พิจารณาปรับลดอัตราค่าธรรมเนียม หรือปรับอัตราค่าธรรมเนียมให้เท่ากันทุกสถาบันการเงิน กรณีการโอนเงินกลับประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าว

1.3 สิ่งที่ผู้ประกอบการที่เป็นนายจ้างควรดำเนินการ

ปรับเปลี่ยนวิธีการจ่ายค่าจ้างแรงงานเป็นการจ่ายผ่านระบบบัญชีของสถาบันการเงินหรือระบบการเงินอิเล็กทรอนิกส์

1.4 สิ่งที่แรงงานต่างด้าวควรดำเนินการ

1.4.1 แรงงานต่างด้าวที่ลงทะเบียนกับสำนักแรงงานต่างด้าวต้องเปิดบัญชีออมทรัพย์กับสถาบันการเงินในประเทศไทย เพื่อรับค่าจ้างแรงงานในแต่ละเดือน และทำธุรกรรมผ่านระบบของสถาบันการเงิน

1.4.2 กรณีแรงงานต่างด้าวประสงค์ที่จะให้นายหน้าโอนเงิน บุคคลที่เป็นนายหน้าจะต้องขึ้นทะเบียนนายกับภาครัฐและสถาบันการเงินของไทย เพื่อให้การโอนเงินกลับบ้านถูกต้องตามกฎหมาย ทำให้ภาครัฐและสถาบันการเงินสามารถเก็บเป็นข้อมูลได้

2. แรงงานที่แฝงมากับนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในไทย

2.1 สิ่งที่ภาครัฐควรดำเนินการ

2.1.1 ตรวจสอบบริษัทหรือตัวแทนที่ให้บริการการศึกษาแก่นักศึกษาต่างชาติ ต้องมีใบรับรองมาตรฐานสากล และมีหลักฐานยืนยันตัวตน หากไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไม่อนุญาตให้ดำเนินกิจการในประเทศไทยได้

2.1.2 กำหนดขั้นตอนให้นักศึกษาต่างชาติยื่นเอกสารและหลักฐานการดำเนินการศึกษาต่อในต่างประเทศด้วยตนเองเท่านั้น มิใช่บริษัทหรือตัวแทนที่ให้บริการการศึกษากับนักศึกษาต่างชาติดำเนินการให้ เนื่องจากบริษัททำหน้าที่แค่จัดเตรียมเอกสารสำหรับการศึกษาต่อ

2.1.3 ควบคุมและกำกับดูแลวิธีการให้ทุนการศึกษา และจำนวนที่ให้ทุนแก่นักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาในประเทศไทย เพื่อให้ได้นักศึกษาต่างชาติที่มีคุณภาพ

2.1.4 กำหนดขั้นตอนการขอวีซ่า สำหรับนักศึกษาต่างชาติเข้าศึกษาต่อในประเทศไทยต้องมีความชัดเจน โดยการขั้นตอนการขอวีซ่า ต้องมีขอหลักฐานยืนยันสถานะทางการเงิน (Statement) ของบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง วัตถุประสงค์เพื่อเป็นเครื่องยืนยันถึงความสามารถในการใช้จ่ายจนสำเร็จการศึกษา

2.1.5 กระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม สำนักตรวจคนเข้าเมือง และกระทรวงแรงงาน บูรณาการนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาระบบตรวจสอบและติดตามสำหรับนักศึกษาต่างชาติที่เข้าศึกษาต่อในประเทศไทย (Location Tracking) โดยการใช้ Application ในการเก็บข้อมูล รวมทั้งพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เชื่อมโยงระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อติดตามพฤติกรรม แหล่งที่อยู่อาศัย และตรวจสอบว่านักศึกษาต่างชาติเข้ามาศึกษาต่อในประเทศไทยจริง มิใช่เข้ามาเพื่อประกอบธุรกิจ

2.2 สิ่งนัักศึกษาจีนควรดำเนินการ

2.2.1 ต้องยื่นเอกสารการและหลักฐานการดำเนินการศึกษาต่อในต่างประเทศด้วยตนเองเท่านั้น เนื่องจากไม่สามารถให้บริการการศึกษาแก่นักศึกษาต่างชาติดำเนินการแทนได้

2.2.2 ระหว่างที่ศึกษาอยู่ในประเทศไทย นักศึกษาจีนต้องรายงานตัวทุก 90 วัน กับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถรายงานตัวผ่านช่องทาง Application ที่เป็นการพัฒนาร่วมกันระหว่างกระทรวงการอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม สำนักตรวจคนเข้าเมือง และกระทรวงแรงงาน เพิ่มเติมจากช่องทางการรายงานตัวที่มีอยู่ในปัจจุบัน

2.3 สิ่งสถาบันการศึกษาควรดำเนินการ

สถาบันการศึกษาและมหาวิทยาลัยที่มีนักศึกษจีนเข้าศึกษาอยู่ ต้องรายงานสถานะนักศึกษจีนทุก 90 วัน กับภาครัฐและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

สรุป

แรงงานต่างด้าว เป็นกลุ่มแรงงานที่ทุกภาคส่วนต้องให้ความสำคัญ และต้องกำหนดแนวทางการบริหารจัดการอย่างเหมาะสม ซึ่งจากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของแรงงานต่างด้าว โดยเฉพาะแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้ภาครัฐได้มีการออกกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวจำนวน 2 ฉบับ ได้แก่ “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. 2560” และ “พระราชกำหนดการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2561” เพื่อให้การบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพครอบคลุมทุกมิติ ตั้งแต่การอนุญาต จนถึงการรับคนต่างด้าวเข้าทำงาน

นอกจากนี้ ประเทศไทยยังมีปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างด้าวเข้ามายังประเทศอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ ความขาดแคลนแรงงานไทยในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่อเปลี่ยนผ่านจากเกษตรกรรมเป็นอุตสาหกรรม ระดับการพัฒนาของประเทศไทยโดยเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านทำให้เกิดช่องว่างทางเศรษฐกิจระหว่างกันสูงมาก รวมทั้งข้อตกลงในการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจของภูมิภาค

ในการศึกษาผลกระทบต่อความมั่นคงของเศรษฐกิจไทย อันเนื่องมาจากแรงงานต่างด้าว พบว่า ประเทศไทยยังมีจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงเกี่ยวกับการบริหารจัดการในประเด็นการส่งเงินกลับไปยังประเทศต้นทางของแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้านและประเด็นแรงงานต่างด้าวที่แฝงมากับนักศึกษาจีนที่เข้ามาศึกษาในไทย เช่น ระบบการเงินโอนกลับประเทศที่ไม่ได้ผ่านช่องทางสถาบันการเงิน ระบบการยื่นเอกสารเพื่อศึกษาต่อ และการยืนยันสถานภาพของนักศึกษาจีน เป็นต้น รวมทั้งข้อจำกัดต่างๆ เช่น ระดับการเข้าถึงสถาบันการเงิน บริบททางสังคมของแต่ละประเทศและความคุ้นชินของแรงงานต่างด้าว เป็นต้น จึงได้สรุปออกมาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อให้ภาครัฐ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการ ได้พิจารณาดำเนินการเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเศรษฐกิจไทยอย่างยั่งยืน เช่น มาตรการส่งเสริมการใช้จ่ายของแรงงานต่างด้าวในประเทศไทยให้มากขึ้น มาตรการส่งเสริมให้มีระบบการออมสำหรับแรงงานต่างด้าว การกำหนดแนวทางการจ่ายค่าจ้างให้แรงงานต่างด้าวผ่านระบบสถาบันการเงิน การปรับค่าธรรมเนียมในการส่งเงินกลับประเทศต้นทาง การตรวจสอบบริษัทหรือตัวแทนที่ให้บริการการศึกษา การควบคุมและกำกับดูแลวิธีการให้ทุนการศึกษา การกำหนดวิธีการยื่นเอกสารในการศึกษาต่อในประเทศไทย การพัฒนาระบบตรวจสอบและติดตามสำหรับนักศึกษาต่างชาติ (Location Tracking) โดยการใช้ Application และการรายงานตัวระหว่างศึกษาผ่าน Application เป็นต้น

บรรณานุกรม

- Hugo, G. J. (2003). *Circular migration: Keeping development rolling?*
<http://www.migrationinformation.org/Feature/display.cfm?ID=129>.
- International Labour Organization, M. o. (2019). *Moving to Electronic Payment in the Thai Fishing Industry* . Global: International Labour Organization.
- Kittisuksathit, A. J. (2009). *Migrant workers' remittances: Cambodia, Lao PDR and Myanmar* . Bangkok: ILO Regional Office for Asia and the Pacific.
- Osaki, K. (2003). MIGRANT REMITTANCES IN THAILAND: ECONOMIC NECESSITY OR SOCIAL NORM? *Journal of Population Research*, 203-222.
- Vasuprasat, L. D. (2010). *Migrant workers' remittances from Thailand to Cambodia, Lao PDR and Myanmar*. Bangkok: ILO Regional Office for Asia and the Pacific.

Yameogo, S. P. (2019). *Migration and Remittances: Recent Developments and Outlook*. Global: World Bank.

คณะกรรมการเฉพาะเรื่องแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการย้ายถิ่นของประเทศไทย. (2562). *การย้ายถิ่นฐานของประเทศไทย ฉบับปี 2562*. กรุงเทพฯ: คณะทำงานเฉพาะเรื่องแห่งสหประชาชาติว่าด้วยการย้ายถิ่นของประเทศไทย.

พงษ์ทรัพย์, ว. (2558). *อุปสรรคการทำธุรกรรมโอนเงินกลับประเทศของแรงงานเมียนมาร์ผ่านระบบธนาคารพาณิชย์ภายใต้มาตรการออกใบอนุญาตทำงานของประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สถาบันระหว่างประเทศเพื่อการค้าและพัฒนา. (2559). *แรงงานต่างด้าว*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.

สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว. (2554-2563). *สถิติจำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือทั่วราชอาณาจักร ประจำเดือนธันวาคม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานบริหารแรงงานต่างด้าว.

อภิยุทธ์ อำนาจกาญจนสิน. (2561). *แรงงานต่างด้าวในภาคอุตสาหกรรมไทย “แต้มต่อหรือแค่ถ้อยคำ”*. กรุงเทพฯ: กองวิจัยเศรษฐกิจอุตสาหกรรม.

ความจริงเรื่องเอกราชและอธิปไตยไซเบอร์ของประเทศไทย

ปัญหาการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคลที่คนไทยควรรับรู้

The Truth about Thailand Cyber Sovereignty

The Hidden Personal Privacy Threats

นาย ปริญญา หอมเอนก

Mr. Prinya Hom-anek

ประธานกรรมการบริหารบริษัท เอซิส โพรเฟสชั่นแนล เซ็นเตอร์

Chairman of the executive committee

นักศึกษา วปอ. หลักสูตร วปอ. รุ่นที่ 62

บทคัดย่อ

ประธานาธิบดีแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน สี จิ้นผิง ได้กล่าวเสมอในการประชุมสุดยอดผู้นำโลกเกี่ยวกับปัญหา "อธิปไตยไซเบอร์" หรือ "Cyber Sovereignty" ที่กำลังเกิดขึ้นทั่วโลก ท่านกล่าวว่าทุกประเทศทั่วโลกมีสิทธิที่จะกำหนดนโยบายด้านไซเบอร์ในประเทศของตน เพื่อป้องกันการรุกรานโดยต่างชาติในรูปแบบที่ไม่ต้องใช้กำลังทางทหารหรือกระสุนแม้แต่เพียงนัดเดียว แต่เป็นการรุกรานหรือการล่าอาณานิคมในรูปแบบใหม่ ที่ประชาชนในประเทศเป้าหมายไม่ได้รับรู้ที่กำลังถูกรุกรานอยู่ เนื่องการรุกรานดังกล่าวไม่ต้องใช้กำลังแต่อย่างใด เป็นการรุกรานทางความคิด ความเชื่อ ค่อยๆส่งข้อมูลเข้ามาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในชาติเหล่านี้ เราคงเคยเห็นกันจากประสบการณ์ "Arab Spring" ในตะวันออกกลางมาแล้ว มีผลต่อการเลือกตั้ง มีผลต่อการเมือง การปกครอง ภัยจากการรุกรานเข้ามาเปลี่ยนความคิดดังกล่าวนั้น น่ากลัวยิ่งกว่าภัยจากการแฮกของแฮกเกอร์เสียอีก เนื่องจากแฮกเกอร์จะเข้าระบบเพื่อดึงข้อมูล หรือทำให้ระบบล่ม ที่เราเห็นปัญหามัลแวร์กันอยู่เป็นประจำ หากแต่การเจาะเข้าไปในจิตใจของมนุษย์ ให้ปรับเปลี่ยนความคิด ความเชื่อ ความศรัทธา ทำให้ชอบหรือไม่ชอบ รักหรือเกลียดในบุคคล สินค้า หรือบริการ หรือบริษัทต่างๆ ตลอดจนผู้นำในแต่ละประเทศมีผลกระทบโดยตรงต่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศต่างๆ ตลอดจนส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติหรือ "National Security" ในที่สุด

คำสำคัญ : อธิปไตยไซเบอร์

Abstract

Chinese President Xi Jinping said developments online were raising many new challenges to sovereignty and security, and China was willing to work with the international community to respect cyberspace sovereignty and promote partnerships. He has promoted the idea that all countries have the right to regulate the internet within their own borders. The idea that each country has the right to censor and regulate the internet is taking root elsewhere to prevent foreign invasion in a form that does not require military force or even a single bullet but it's a new type of invasion or colonization that people in the target country are not aware that they are being attacked since the invasion does not require any force at all. It's an invasion of ideas and beliefs, gradually sending information to change the behavior of people in these nations. We have probably seen from the "Arab Spring" experience in the Middle East affect the election Affecting politics and government. The danger of aggression that changed in people mind is more scary than the danger of the hacker because normally the hacker will enter the system to retrieve the information or causing the system to crash that we see malware problems on a regular basis but hacking into the human mind to change your thoughts, beliefs, and beliefs to like or dislike, love or hate in people, products or services or companies. Top leaders in each country had a direct impact on the economy and society of various countries including affecting the national security or "National Security" in the End.

Keyword : Cyber sovereignty

บทนำ

ในปัจจุบันคำว่า "Digital Economy" นั้นกลายเป็นคำที่ล้าสมัยไปแล้ว เพราะคุณ ดอน ทัตส์ก็อตต์ ได้แต่งหนังสือ "Digital Economy" ไว้ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2538 จนสำนักพิมพ์เพิ่งออกหนังสือเล่มใหม่ฉลองครบรอบยี่สิบปีเมื่อไม่นานมานี้ ซึ่งก็คือหนังสือเล่มดัง “Blockchain Revolution : How the Technology Behind Bitcoin Is Changing Money, Business, and the World” ดังนั้น "Digital Economy" จึงไม่ใช่คำใหม่แต่อย่างใด ในปัจจุบันและอนาคต เรากำลังพูดถึง Buzzword คำใหม่ที่กำลังมาแรงนั่นคือ "Data Economy" หรือ "Data-Driven Economy" ความหมายของ "Data-Driven" หรือ "Data Economy" หมายความว่าเรากำลังอยู่ในยุค

ที่อุปกรณ์ดิจิทัลและอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในชีวิตประจำวันของเรา ไม่ว่าจะเป็นสมาร์ทโฟน หรือ โซเชียลมีเดีย ทุกวันนี้เรารู้สึกว่าชีวิตมีความสะดวกสบายขึ้น เราใช้งานโปรแกรมโซเชียลมีเดีย และ เซิร์สเอ็นจินได้ฟรี ไม่มีค่าใช้จ่าย แต่เราส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้เห็นด้านมืดของโปรแกรมเหล่านี้ จริงๆแล้วคำกล่าวที่ว่า "ของฟรีไม่มีในโลก" ยังคงเป็นจริงเสมอ จึงกล่าวได้ว่าเราใช้ของฟรีก็จริง แต่เรากำลังจ่ายด้วย "ความเป็นส่วนตัวของเรา" (Our Privacy) โดยไม่รู้ตัว

ความหมาย

“อริปไตยไซเบอร์” ในมุมมองหนึ่งหมายถึงการที่รัฐบาลของแต่ละประเทศ มีสิทธิ์เสรีภาพในการบริหารจัดการระบบอินเทอร์เน็ตและการบริการต่างๆที่อยู่บนอินเทอร์เน็ตในประเทศของตนเอง แต่อีกความหมายหนึ่ง คือ เรื่องการที่เราถูกรอบงำทางเทคโนโลยีโดยเจ้าของแพลตฟอร์มที่เรานิยมใช้โดยไม่รู้ตัว มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคมและ ความมั่นคงของชาติในระยะยาว

ที่มาของแนวคิดอริปไตยไซเบอร์

เนื่องจากทุกบริษัทในโลก จำเป็นต้องทำธุรกิจและสร้างผลกำไรให้กับผู้ถือหุ้นตามหลักการของโลกทุนนิยม ทุกบริษัทจำเป็นต้องหารายได้และทำกำไรเป็นหลักการพื้นฐาน บริษัทที่มีความเข้าใจเรื่อง "Data Economy" จะใช้ข้อมูลที่เราเราป้อนเข้าสู่โปรแกรมต่างๆ ที่ทำงานอยู่บนสมาร์ทโฟนของเราเอง โดยให้ Data Scientist ของบริษัทประยุกต์ใช้เทคโนโลยี "Big Data" และ "Machine Learning" ตลอดจนนำเทคโนโลยี "AI" เข้ามาใช้แทนมนุษย์ในการบริหารจัดการกับข้อมูลในปริมาณมหาศาล บริษัทใดที่บริหารจัดการข้อมูลได้ดี บริษัทนั้นสามารถ "Make Money" หรือทำกำไรจากข้อมูลที่ตนมีอยู่ได้ มี competitive advantage เหนือกว่าบริษัทที่ยังล้าหลังในการนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้

เราจะเห็นได้ว่าสิบปีที่ผ่านมา บริษัทที่มีมูลค่าสูงที่สุดในโลก 5 บริษัทแรก จากปี ค.ศ.2001 ถึง ค.ศ.2016 มีการเปลี่ยนแปลงอันดับกันอย่างชัดเจน โดยในปัจจุบัน บริษัทที่ทำธุรกิจทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศได้ขึ้นมาอยู่ใน 5 อันดับแรกทั้งหมด ดาวรุ่งที่เห็นได้ชัดเจนคือบริษัท Alphabet ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของ Google และบริษัท Facebook ซึ่งมีรายได้มหาศาลจากการบริหารจัดการข้อมูลอย่างชาญฉลาดโดยใช้เทคโนโลยีดังที่กล่าวมาแล้ว ล่าสุดทั้ง Facebook และ Google เพิ่งถูกสหภาพยุโรป (EU) สั่งปรับเป็นเงินหลายพันล้านบาท โดย Google ถูกตัดสินว่าทำให้การแข่งขันไม่เป็นธรรมเนื่องจากการที่ปรับเปลี่ยนผลลัพธ์ในการค้นหาข้อมูลที่ทำให้มีบริษัทบางบริษัทได้ประโยชน์ ได้เปรียบคู่แข่งอย่างไม่เป็นธรรม และ Facebook เองก็ถูกศาล EU ตัดสินให้จ่ายค่าปรับเนื่องจากการแชร์ข้อมูลกันระหว่าง Whatapps และ Facebook โดยไม่แจ้งให้ EU ทราบ

ตั้งแต่ตอนควรวรมกิจการในปัจจุบัน ทั้ง Facebook และ Google จำเป็นต้องปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลใหม่ของ EU นั่นก็คือ GDPR นั่นเอง.

ตัวอย่าง "Data-Driven Economy" ยังมีให้เห็นอีกหลายกรณี จากการที่มีบริษัทเล็กๆ ในอังกฤษได้แก่ บริษัท "Cambridge Analytica" อยู่เบื้องหลังการรับจ้างทำ Data-Driven Campaign ที่มีผลต่อการเลือกตั้งประธานาธิบดีสหรัฐฯ และมีผลต่อการที่อังกฤษแยกตัวเองจากสหภาพยุโรป (Brexit) รวมทั้งมีผลกระทบต่อการเลือกตั้งในอีกหลายประเทศ โดยใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูล "Psychometric" โดยมุ่งเน้นไปที่ "Psychographic " ควบคู่ไปกับ "Demographic " ในแบบเดิม มีการนำข้อมูลที่ได้จัดเตรียมไว้และเป็นประโยชน์กับผู้ว่าจ้าง จัดทำ campaign ปลอ่ยข้อมูลเหล่านั้นให้ประชาชนเห็นโดยผ่าน Google และ Facebook ตลอดจนสื่อโซเชียลต่างๆ ทำให้ประชาชนที่มีสิทธิในการเลือกตั้ง เปลี่ยนแปลงความคิดเห็นทางการเมือง มีผลกระทบต่อ การเลือกตั้งอย่างชัดเจน ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าการใช้เทคโนโลยี Big Data ในแนวนี ก็มีด้านมืดที่เราต้องพิจารณาให้ถ่องแท้เช่นกัน

ในปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการบริหารจัดการข้อมูลในปริมาณมหาศาลของบริษัทักษ์ใหญ่ใน Silicon Valley มีการพัฒนาไปค่อนข้างไกลมากกว่าที่เราคิด ไม่ว่าจะเป็น Big Data Analytics, Machine Learning, Deep Learning ตลอดจนการนำ AI (Artificial Intelligence) มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลแทนมนุษย์ หลายบริษัทนอกจากจะว่าจ้าง Data Scientist แล้วยังมีตำแหน่งที่เราไม่ค่อยเคยได้ยิน คือ "Chief Data Officer" คอยกำหนด "Data Strategy " ให้กับองค์กร คอยดูแลการบริหารจัดการข้อมูล ที่ไหลเวียนอยู่ในระบบ ทำอย่างไรให้ข้อมูล "ทำเงิน" ให้กับองค์กร ที่เราเรียกว่า "Data Monetization" ทำให้ "Big Data" กลายเป็น "Big Money "

ตลอดจนมีการนำหลักการ "Psychometric" ทางด้านจิตวิทยา มาใช้ในการรับรู้และวิเคราะห์พฤติกรรมของผู้บริโภค ผู้ใช้งานเครือข่ายสังคมออนไลน์หลายพันล้านคนบนโลกใบนี้กำลังถูกเทคโนโลยีขั้นสูงวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล ทำให้บริษัทักษ์ใหญ่ที่ใช้เทคโนโลยีดังกล่าวสามารถล่วงรู้ถึงความคิด พฤติกรรมของผู้บริโภค เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ สร้างผลกำไรให้แก่บริษัทของตนโดยตรง รวมถึงการส่งข้อมูลมาให้เราได้เห็น ได้รับรู้บนสมาร์ตโฟน อยู่เป็นประจำ เนื่องจากคนไทยใช้สมาร์ตโฟนถึง 6 ชั่วโมงต่อวัน ทำให้การโฆษณาสินค้าและบริการได้ย้ายฐานจากสิ่งพิมพ์ตลอดจนวิทยุ โทรทัศน์ เข้าสู่บริการ OTT (Over The Top) บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตผ่านทางโซเชียลมีเดียแอปต่างๆที่เรา รู้จักกัน ไม่ว่าจะเป็น Facebook, Line หรือ YOUTUBE กลายเป็น " New Platform " ในการทำธุรกิจ ธุรกิจต่างๆของคนทั่วโลกในขณะนี้

ปัญหาอธิปไตยไซเบอร์

ปัญหาใหญ่ที่กำลังอุบัติขึ้นในทุกประเทศทั่วโลก ได้แก่ ปัญหา "อธิปไตยไซเบอร์" (Cyber Sovereignty) หรือ "ความเป็นเอกราชทางไซเบอร์" ของผู้คนในประเทศตลอดจนไปถึงปัญหา

ความมั่นคงของชาติ (National Security) ซึ่งคนไทยเองส่วนใหญ่ยังไม่รู้ตัวเลยว่ากำลังถูกละเมิดในเรื่อง "Cyber Sovereignty" เนื่องจากปัญหาดังกล่าวถูกซ่อนอยู่ในการใช้งานอินเทอร์เน็ตและการใช้งานสมาร์ทโฟนในปัจจุบันที่อยู่ในชีวิตประจำวันของคนไทย ทำให้ผู้ให้บริการ Social Media และ Cloud รายใหญ่ที่สามารถเข้าถึงข้อมูลเชิงลึก มีความได้เปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจ และสามารถนำข้อมูลมาใช้ในการตลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ทั้งนี้ยังไม่รวมถึงการขาดรายได้ของรัฐบาลจากการจัดเก็บภาษีจากยอดเงินในระดับหมื่นล้านบาท โดยรัฐบาลไม่สามารถจัดเก็บภาษีผู้ให้บริการได้อย่างที่ควรจะเป็น เนื่องจากผู้ให้บริการทำการ Settlement Payment โดยการใช้ Payment Gateway นอกประเทศไทย เป็นต้น

ปัญหาด้าน "Personal Privacy" กำลังกลายเป็นปัญหาใหญ่ในปัจจุบันที่กำลังคืบคลานเข้ามาแบบเงียบๆ และปัญหาด้าน "Personal Privacy" จะหนักกว่าปัญหาด้าน "Security" ในอนาคตอันใกล้นี้ จึงทำให้เกิดหน้าที่ใหม่ที่คนไทยทุกคนต้องปฏิบัติ ที่เราต้องคอยหมั่นปรับปรุง "Digital Literacy" ของเราในการใช้งานโซเชียลมีเดีย และ สมาร์ทโฟนต่างๆ ที่ใช้กันอยู่อย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวันให้ "รู้เท่าทัน" เทคโนโลยีที่กำลังละเมิดความเป็นส่วนตัวเป็นส่วนตัวของมนุษย์โดยมนุษย์ด้วยกัน อีกทั้งในมุม "เศรษฐศาสตร์" และ ในมุม "ความมั่นคงของชาติ" ที่รัฐบาลก็จำเป็นต้อง "ตื่นตัว" และ "ระวัง" ให้มากขึ้นกว่าเดิม

นอกจากปัญหาด้าน "Personal Privacy" แล้ว ยังมีปัญหาด้าน "Personal Privacy" ปัจจุบันมีโปรแกรมจับเวลาวัดสถิติการใช้งานสมาร์ทโฟนของเราในชีวิตประจำวันแต่ละวันดังกล่าว ยกตัวอย่าง เช่น โปรแกรมประเภท "Screen Time" บน Android และ "Screen Time" new feature บน iOS ซึ่ง Mobile App และ iOS feature ดังกล่าวจะสามารถตรวจสอบการใช้งานสมาร์ทโฟนของเรา ว่าเราใช้เวลาไปกี่ชั่วโมงต่อวัน เพื่อให้เราสามารถบริหารเวลาและลดเวลาในการใช้งานสมาร์ทโฟนในแต่ละวันลง วิธีการอื่นๆ ในการบริหารเวลาที่ดี เช่น การปิด Notification การไม่ใช้มือถือแทนนาฬิกาปลุก การปิดเครื่องในขณะที่นอนหลับหรือปลุกวิเวกจากมือถือบ้างในบางเวลา ตลอดจนการฝึกนิสัยที่ไม่มีมือถือเราก็ยังสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ เป็นต้น

สรุป

ยุคแห่ง "Data-Driven Economy" กำลังส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของประชาชน ตลอดจนเศรษฐกิจสังคมของประเทศชาติ ที่ผู้นำประเทศและรัฐบาลจะอยู่เฉยไม่ได้กับปรากฏการณ์ดังกล่าว รัฐบาลจำเป็นต้องเร่งกำหนดนโยบายทางไซเบอร์และยุทธศาสตร์ไซเบอร์ "National Cyber Policy and National Cyber Strategy" เพื่อกำหนดทิศทางให้กับประชาชนในประเทศ ตลอดจนปัจจุบันการ "รุกรานทางความคิด" ต่อประชาชนในประเทศในรูปแบบใหม่ดังที่กล่าวมาแล้วในตอนต้น

มาถึงจุดนี้เราคงเห็นได้ชัดเจนแล้วว่า โลกกำลังเข้าสู่ยุค “Data Economy” ที่ผู้ผลิตและผู้ให้บริการยักษ์ใหญ่กำลังใช้ประโยชน์จากข้อมูลที่เราช่วยกันใส่เข้าไปในระบบอย่างเต็มที่ เปรียบเสมือนกำลังขุดเจาะน้ำมัน แต่หาใช่บ่อน้ำมันไม่ กลับเป็นบ่อข้อมูลที่ผู้ผลิตและผู้ให้บริการยักษ์ใหญ่กำลังขุดเจาะกันอยู่ตลอด 24 ชั่วโมง สมกับคำกล่าวที่ว่า “Data is a new oil of Digital Economy”

รัฐบาลในทุกประเทศควรตระหนักถึงผลกระทบดังกล่าวและควรรีบทำการ "Educate" ประชาชนให้มี "Digital Literacy" และมี "ภูมิคุ้มกันทางดิจิทัล" ที่ดี เพื่อที่จะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อการตลาดแบบไฮเทคที่นับวันจะส่งผลกระทบรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ และประชาชนต้องตกเป็นเหยื่อโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์ เราจึงควรปรับปรุงและทำความเข้าใจเรื่อง "Digital Literacy" และ "Digital Quotient" ให้ถ่องแท้ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางไซเบอร์ให้กับตนเอง ครอบครัว องค์กรและประเทศชาติ

ถึงเวลาแล้วหรือยังที่คนไทยควรจะรับรู้ปัญหาเรื่อง "การละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล" ที่พวกเรากำลังเผชิญกันอยู่ตลอดเวลาบนสมาร์โฟนโดยที่เราไม่รู้ตัวหรืออาจไม่ทราบถึงกลเม็ดวิธีการที่แยบยลดังกล่าว ดังนั้น ประเทศไทยและประชาชนชาวไทยควรเข้าใจผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงดังกล่าวในการบริหารจัดการข้อมูลเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคและประชาชน ดังที่เห็นตัวอย่างในระดับโลกกันมาแล้ว

บรรณานุกรม

ปริญา หอมเอนก. “ปัญหา "อธิปไตยไซเบอร์" หรือ "Cyber Sovereignty " เป็นเรื่องใกล้ตัวที่จะมองข้ามไม่ได้อีกต่อไป”. (Online). Available : <https://www.posttoday.com/social /think/518940, 2560>.

CNBC. “ The rise of Cyber Sovereignty :How do we balance Security and privacy on the Net? (Online). Available : <https://www.cnbctv18.com/technology/the-rise-of-cyber-sovereignty-how-do-we-balance-security-and-privacy-on-the-net-4734821.htm> , 2013 .

Jeff Desjardins. “Chart : The Largest Companies by Market Cap Over 15 years” (Online). Available : <https://www.visualcapitalist.com/chart-largest-companies-market-cap-15-years/> , 2016.

The Economist Magazine, Regulating the internet giants “The world’s most valuable resource is no longer oil, but data. The data economy demands a new approach to antitrust rules” (Online). Available : <https://www.economist.com/leaders/2017/05/06/the-worlds-most-valuable-resource-is-no-longer-oil-but-data>, 2017.

Writer: thumbsupteam. “รู้จักตัวชี้วัดใหม่ “DQ” อัจฉริยภาพทางดิจิทัล กับ 8 ทักษะที่เด็กๆ ต้องใช้ได้อย่างชาญฉลาด”. (Online). Available : <https://www.thumbsup.in.th/how-digital-intelligence-important-for-all-children>, 2016.

Wikipedia. “Cyber sovereignty Meaning”. (Online). Available : http://www.en.m.wikipedia.org/wiki/Cyber_sovereignty, 2013.